

свѣтлитѣ звезди изгасна? Всички спрѣли пѣснитѣ и свиренето и се запитали помежду си, защо и какъ е станало това, че най-свѣтлата звезда да изгасне? Като се разговаряли, боговетѣ си въздъхнали и казали: И ние изгубихме най-красивото въ себе си. По едно време тѣ чули, какъ звездитѣ се разговаряли. Една отъ тѣхъ казала: Наистина, най-свѣтлата звезда се изгуби отъ небесния просторъ, но вселената е създадена така, че нищо не може да се изгуби въ нея. Въ този случай, звездитѣ знаятъ повече, отколкото боговетѣ. И хората, като боговетѣ, мислятъ, че сж изгубили нѣщо. Нѣкой казва: Имахъ една свѣтла идея, която изгасна, като звезда. Изгубихъ тази идея и не мога вече да се върна къмъ нея. Този човѣкъ се намира въ положението на боговетѣ, които едва сж се пробудили и виждатъ, че имъ липсва нѣщо. Липсва имъ, наистина, нѣщо, но какво? — Липсва имъ любовь. Тѣ трѣбва да възлюбятъ Бога.

Защо човѣкъ трѣбва да люби Бога? — За да бжде свободенъ. Божията Любовь освобождава, а човѣшката — ограничава. Когато дъщерята излиза нѣкъде, майка ѝ веднага я пита: Къде отивашъ? Ако не е съгласна съ нейното излизане, майка ѝ ще я ограничи, ще ѝ забрани да излѣзе. Учителътъ пита ученика си: Къде отивашъ? Ако одобри излизането му, учителътъ ще го пусне да излѣзе; ако не го одобри, ще му забрани да излѣзе. Офицерътъ пита войника: Къде отивашъ? Ако войникътъ не отговори, както трѣбва, офицерътъ дава заповѣдъ да го арестуватъ. Ограниченията, които човѣкъ налага на лицето, което обича, се дължатъ на страха, да не би даденото лице да пострада, да се изложи на нѣкаква опасност. Божията Любовь се отличава съ това, именно, че остава човѣка свободенъ. И ако хората грѣшатъ, това се дължи на факта, че сж свободни. Човѣкъ е свободенъ да прави добро, свободенъ е и да грѣши, но не е свободенъ отъ последствията на своитѣ грѣхове. Може ли човѣкъ да тури ръката си въ огъня и да не се изгори? Двама ученици отиватъ при единъ американски професоръ. Единиятъ отъ тѣхъ казва: Господинъ професоре, еди-кой си би моя другаръ. Моля Ви се, накажете го за постѣпката му. — Ами ти, какво направи? — Бихъ го! — Щомъ си го билъ, нѣма защо и азъ да го бия. Какво стана съ него? — Азъ го ударихъ силно и му пукнахъ главата. — Доведи го тогава